

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isang Daan at Dalawampu't Tatlo

Pagbubunyag sa Propetikong Kabuluhan ng Daniel 11:40

Jeff Pippenger

2024-03-08

Ang ikaapatnapung talata ng Daniel kabanata labing-isa ay isa sa mga pinakamalalim na talata sa Salita ng Diyos, gayundin ang ikalabing-apat na talata ng Daniel kabanata walo. Ang ikaapatnapung talata ay kinakatawan ng Ilog Hiddekel, at ang Ilog Ulai naman ay kumakatawan sa ikalabing-apat na talata ng Daniel kabanata walo.

Ang ika-apatnapung talata ay nagsisimula sa mga salitang, “at sa panahon ng kawakasan,” kaya’t tahasang itinatakda na ang pasimula ng talatang iyon ay 1798. Ang limampu’t isang salita ng talata ay naalisan ng tatak noong 1989, nang makilala na ang mga ito’y tumutukoy sa pagbagsak ng Unyong Sobyet sa panahong iyon. Yaong limampu’t isang salita sa talata ay kumakatawan kapwa sa panahon ng kawakasan noong 1798, at saka sa isa pang panahon ng kawakasan noong 1989. Ang Alpha at Omega ay naglagay ng Kanyang lagda sa talatang iyon para sa lahat ng nakahandang makakita at makarinig. Ang panahon ng kawakasan para sa mga kilusan ng kapuwa unang at ikatlong anghel ay kinakatawan sa iisang talatang iyon.

Ang sumusunod na talata ay tumutukoy kung kailan lulupigin ng Kapapahan, na kinakatawan bilang ang Hari sa Hilaga, ang Estados Unidos, na kinakatawan bilang ang Maluwalhating Lupain, sa nalalapit na batas ng Linggo sa Estados Unidos. Kaya, bagaman tinutukoy ng mga salita ng talatang apatnapu ang Panahon ng Wakas noong 1798, bilang simula, at ang Panahon ng Wakas noong 1989, bilang katapusan, ang katotohanan ay hindi nagtatapos ang kasaysayang propetiko na kinakatawan sa talatang apatnapu hanggang sa talatang apatnapu’t isa, kung kailan lulupigin ng Hari sa Hilaga ang Maluwalhating Lupain. Ibig sabihin, ang kasaysayan mula sa pagbagsak ng Unyong Sobyet noong 1989 hanggang sa nalalapit na batas ng Linggo sa talatang apatnapu’t isa ay kumakatawan sa kasaysayan ng Estados Unidos mula kay Pangulong Ronald Reagan hanggang sa nalalapit na batas ng Linggo. Ang kasaysayang iyon ay kinabibilangan ng Setyembre 11, 2001 at patuloy hanggang sa oras ng dakilang lindol sa Apocalipsis, kabanata labing-isa.

Nang unang nabuksan ang talatang iyon, isang pangangatwiran ang iniharap laban sa katotohanan, na “ang pag-aangkin ni Pippenger, na ang talatang ito ay kumakatawan sa kasaysayan mula 1798 hanggang sa batas ng Linggo, ay isang pag-aangking walang-katwiran, sapagkat ang mga talata sa Bibliya kailanma’y hindi kumakatawan sa gayong kahahabang mga yugto ng kasaysayan.” Hindi pa namin napagninilayan ang kaisipan kung may hangganan ba sa haba ng panahong maaaring masumpungan sa loob ng isang talata, ngunit agad naming naalaala na sa Apocalipsis kabanata labintatlo, talatang labing-isa, itinutukoy ang gayunding kasaysayan, at ginagawa iyon sa isang talata. Ang kasaysayan ng hayop na mula sa lupa ay nagsimula noong 1798, at ang pagsasalita ng hayop na mula sa lupa na gaya ng dragon ay matutupad sa nalalapit na batas ng Linggo.

At nang ang Kapapahan, na hinubdan ng kapangyarihan, ay napilitang tumigil sa pag-uusig, namalas ni Juan ang isang bagong kapangyarihang umaahon upang magpaalingawngaw ng tinig ng dragon, at ipagpatuloy ang gayunding malupit at lapastangang gawain. Ang kapangyarihang ito, ang huli na makikipagdigma laban sa iglesia at sa kautusan ng Diyos, ay isinagisag ng isang hayop na may mga sungay na tulad ng sa kordero. Signs of the Times, Nobyembre 1, 1899.

Kung kinakailangang maging teknikal, sinasaklaw ng talatang apatnapu ang kasaysayan ng 1798, patungo sa talatang apatnapu't isa, at sa talatang apatnapu't isa tinutukoy ang batas sa Linggo; kaya, di gaya ng iisang talata sa Apocalipsis kabanata labintatlo, ang talatang apatnapu ay bahagyang mas maikli sapagkat nasa kasunod na talata ang batas sa Linggo, samantalang sa Apocalipsis kabanata labintatlo, ang 1798 hanggang sa batas sa Linggo ay nasa iisang talata. Ipinabatid sa atin ni Sister White na ang "parehong linya ng propesiya" na nasa aklat ni Daniel ay muling kinuha sa aklat ng Apocalipsis, at ang Apocalipsis kabanata labintatlo, talatang labing-isa, ay madaling maipapatong nang tuwiran sa talatang apatnapu, kung pipiliin mong ilapat ang prinsipyong "linya sa ibabaw ng linya."

Kapag ipinaiiral mo ang prinsipyong "linya sa ibabaw ng linya," matutuklasan mo na ang nasa talatang apatnapu na paglalarawan ng hayop na mula sa lupa sa Apocalipsis labintatlo (ang Estados Unidos)—na sa talatang apatnapu ay kinakatawan ng "mga karwahe, mga sasakyang-dagat, at mga mangangabayo"—ay nagbabago mula sa isang kordero-katulad na hayop na may dalawang sungay noong 1798 tungo sa isang hayop na nagsasalita na gaya ng dragon sa nalalapit na batas sa Linggo, at na ang kordero-katulad na hayop ay may dalawang sungay.

Ang talatang apatnapu ay kumakatawan din sa simbolikong pitumpung taon kung kailan nalilimutan ang patutot ng Tiro, sapagkat ang pitumpung simbolikong taon ay gaya ng mga araw ng isang hari, at ang isang hari ay isang kaharian. Batay sa talatang apatnapu, at sa linya ng Apocalipsis kabanata labintatlo, ang kaharian ng hulang biblikal na naghahari sa loob ng pitumpung simbolikong taon ng Isaias kabanata dalawampu't tatlo ay ang halimaw na mula sa lupa, na may dalawang sungay ng lakas. Nagsisimula ang halimaw na mula sa lupa na may dalawang sungay ng lakas na kumakatawan sa Republikanismo at Protestantismo, ngunit habang ang kasaysayan ng talatang apatnapu ay lumalapit sa katuparan nito sa talatang apatnapu't isa, ang dalawa nitong propetikong lakas ay kinikilala bilang "mga sasakyang-dagat" (kapangyarihang pang-ekonomiya), at "mga karo at mga mangangabayo" (kapangyarihang militar).

Sa loob ng pitumpung makasagisag na taon ng Isaias kabanata dalawampu't tatlo, ang patutot ng Tiro, na sa talata apatnapu ay ang hari sa hilaga, ay nalilimutan. Ngunit sa katapusan ng pitumpung makasagisag na taon, muli siyang makikiapid sa mga hari ng lupa, gaya ng naganap sa kasaysayang humantong sa pagbagsak ng Unyong Sobyet, noong kinukumpirma ng lahat ng historyador na tiniyak ni Pangulong Reagan ang isang lihim na alyansa sa antikristo ng propesiya sa Bibliya upang pabagsakin ang Unyong Sobyet. Sa panahong humahantong sa 1989, nasimulan na ni Reagan ang isang lihim at bawal na ugnayan sa tao ng kasalanan; kaya't nagsimulang magsanay ang mga musikero ni Nabucodonosor sa himig na sinisimulang awitin ng nakalimutang patutot. Ang walang kaparis na pandaigdigang ministryo ni John Paull II, sa mismong

kasaysayang iyon, ang naging pasimula ng "awit at sayaw" na nagdulot upang "ang buong sanlibutan" ay "manggilalas sa hayop".

Ang talata apatnapu ay kumakatawan din sa kasaysayan ng Adventismong Laodiceano, na nagsimula noong 1798 bilang Sardis; pagkatapos ay tinanggap ng mga nasa Sardis ang liwanag na naalisan ng tatak, at mula sa Sardis ay lumitaw ang kilusang Filadelfiano. Nang tanggihan ng kilusang Filadelfiano ang liwanag ng 1856, sila ay lumipat mula sa pagiging isang kilusan tungo sa iglesiang Laodiceano noong 1863. Kaya't ang iglesiang iyon ay nakatakdang isuka mula sa bibig ng Panginoon sa talata apatnapu't isa, na siyang nalalapit na batas ng Linggo. Ang talata apatnapu ay kumakatawan hindi lamang sa kasaysayan ng Estados Unidos, kundi pati sa kasaysayan ng Adventismong Laodiceano.

Ang Laodiseyang Adbentismo ay pinagkalooban ng banal na liwanag ng Salita ng Diyos bilang angkla at lakas nito, at ang pamahalaan ng Estados Unidos ay pinagkalooban ng banal na liwanag ng Saligang-Batas ng Estados Unidos bilang angkla at lakas nito. Kapwa sila'y nagsimula ayon sa propesiya bilang mga sungay noong 1798, at pagsapit sa katapusan ng pitumpung simbolikong taon, ang murtad na Republikanong sungay at ang murtad na Protestanteng sungay ay magsasama bilang iisang sungay at magsasalita na gaya ng dragon.

Ang dalawang sungay ng talatang apatnapu ay ang pamahalaan at ang hinirang na Iglesya, na kumakatawan sa dalawang linya ng propesiya na magkasamang tumatakbo, sapagkat inilalarawan sila bilang dalawang sungay sa iisang hayop. Saanman pumaroon ang hayop, pumaparoon din ang dalawang sungay, at ginagawa nila ito sa iisang kasaysayan ng propesiya. Ang sungay ng Protestantismo ay may dalawahang likas na propetiko na kinakatawan ng Laodicea at Philadelphia. Ang sungay ng Republikanismo ay mayroon ding dalawahang likas na propetiko na kinakatawan ng mga partidong pampolitika na Republikano at Demokratiko. Ang ikalawa sa dalawahang likas na propetiko ng bawat sungay ay lumilitaw na huli at umaangat na mas mataas, ayon sa Daniel kabanata walo.

Nang magkagayo'y itinaas ko ang aking mga mata at tumingin; at narito, isang lalaking tupa na may dalawang sungay ang nakatayo sa harap ng ilog; at ang dalawang sungay ay matataas; ngunit ang isa ay mas mataas kaysa sa isa pa, at ang higit na mataas ay sumibol nang huli.
Daniel 8:3.

Ang dalawahang katangian ng bawat sungay ay inilarawan sa kasaysayan ni Cristo sa pamamagitan ng mga Saduseo at Pariseo, na sa Republikanong sungay ay tumutumbas sa liberalismo (pabor sa pagkaalipin, demokrasya, woke-ismo at globalismo), at konserbatismo (laban sa pagkaalipin, isang Konstitusyonal na republika, mga tradisyonalista, MAGA). Ang dalawahang katangian ng Protestanteng sungay ay tumutumbas sa Filadelfia at Laodicea. Walang ganap na paralelismo sa pagkakahati ng dalawang sungay bilang isang dalawahang simbolo, sapagkat ni ang progresibong liberalismo ni ang konserbatibong MAGA-ismo ay hindi napapabilang sa tamang panig ng usapin hinggil sa batas ng Linggo, sapagkat ang mga Pariseo at Saduseo ay nagkaisa sa krus; ngunit sa nalalapit na batas ng Linggo, na ang tipo nito ay ang krus, ang Laodicea ay isusuka mula sa bibig ng Panginoon, at ang sungay ng Filadelfia ay saka itataas bilang isang watawat.

Gayunman, ang dalawahang likas ng dalawang sungay ay kinakatawan ng teolohikal na pagtatalo sa pagitan ng mga Pariseo at Saduseo, at ang sugo sa mga Hentil (si Pablo), sa kasaysayan ni Cristo, ay dating isang Pariseo ng mga Pariseo.

Ang metodolohiya ng huling ulan, na nasa prinsipyo ng “guhit sa guhit,” ay nagbubunga ng dakilang liwanag sa talatang apatnapu kapag ito’y inilapat. Ang Apocalipsis, mga kabanata dalawa hanggang labing-walo, ay pawang nakaayon sa talatang apatnapu. Ang patotoo hinggil sa patutot ng Tiro sa Isaias kabanata dalawampu’t tatlo ay umaayon sa nasabing talata. Siyempre, may ilan pang mga sipi na dapat ilapat sa ibabaw ng talatang apatnapu, ngunit marahil ang pinakamahalagang paglalapat ng “guhit sa guhit” sa talatang apatnapu ay ang mismong talatang apatnapu.

Sa talatang apatnapu ay kapwa inilalahad ang panahon ng wakas noong 1798 at ang panahon ng wakas noong 1989. Ito ay umaakay sa isang mag-aaral ng propesiya na ilapat ang panahon ng wakas noong 1798 sa ibabaw ng panahon ng wakas noong 1989. Kapag iyon ay ginawa, ang kasaysayan ng talatang apatnapu ay nagbubunga ng dalawang linya na kapwa nagsisimula noong 1798, at nagpapatuloy hanggang sa malapit nang dumating na Batas ng Linggo ng talatang apatnapu’t isa. Ang linyang nagsisimula noong 1798 ay tumutukoy sa panloob na mensahe ng bayan ng Diyos sa mga huling araw, at ang linyang nagsisimula noong 1989 ay tumutukoy sa panlabas na mensahe ng bayan ng Diyos sa mga huling araw sa gayunding kasaysayan. Kaya’t ang talatang apatnapu ay nagtataglay sa loob nito ng symbolismong kinakatawan ng gayunding panloob at panlabas na ugnayang propetiko ng pitong iglesia at pitong tatak sa Aklat ng Pahayag. At ang penomenong makahula na ito ay kinakatawan sa iisang talata, na binubuo ng limampu’t isang salita!

Kinilala ng mga Millerita ang mensaheng panloob-panlabas ng pitong iglesia at pitong selyo, ngunit kinilala rin nila na ang pitong trompeta ay kumakatawan sa ikatlong linya ng katotohanan na isang sangkap ng kasaysayang kinakatawan ng pitong iglesia at pitong selyo. Ang mga trompeta ay, gaya ng sinabi ni Miller, “ang mga natatanging hatol” na ipinataw sa Roma. Naunawaan ng mga Millerita na ang mga hatol ng Diyos na kinakatawan ng pitong trompeta ay nakaugnay sa kasaysayan ng pitong iglesia at sa kahanay na kasaysayan ng pitong selyo.

Kinapapalooban ng talatang apatnapu ang kasaysayan ng ika-11 ng Setyembre, 2001, at sa talatang apatnapu, samakatuwid, ay inaayon din ang linya ng propesiya ng pitong trompeta. Dumating ang unang anghel noong 1798 upang ipahayag ang pagbubukas ng paghuhukom noong 1844. Ang paghuhukom na iyon ay nahahati sa isang paghuhukom na pagsisiyasat at isang paghuhukom na pagpapatupad. Ang kasaysayan ng talatang apatnapu ay ang kasaysayan ng paghuhukom na pagsisiyasat, at ang kasaysayan mula sa talatang apatnapu’t isa hanggang sa tumindig si Miguel at maibuhos ang pitong huling salot ay ang kasaysayan ng paghuhukom na pagpapatupad.

Nagsisimula ang pagpapatupad ng hatol kapag ang Estados Unidos ay nagsasalitang gaya ng dragon.

"Ang mga sungay na gaya ng sa kordero at ang tinig na dragon ng sagisag ay nagtuturo sa isang kapansin-pansing pagsalungatan sa pagitan ng mga ipinahahayag at ng pagsasagawa ng

bansang sa gayon ay kinakatawan. Ang 'pagsasalita' ng bansa ay ang pagkilos ng mga awtoridad nitong lehislatibo at hudisyal. Sa gayong pagkilos, papasinungalingan nito ang mga liberal at mapayapang simulain na inilatag nito bilang saligan ng patakaran nito. Ang hula na magsasalita ito 'na gaya ng dragon' at gagamit 'ng buong kapangyarihan ng unang hayop' ay hayagang nagbabadya ng pagsulong ng espiritu ng kawalan ng pagpaparaya at pag-uusig na ipinamalas ng mga bansang kinakatawan ng dragon at ng hayop na gaya ng leopardo. At ang pahayag na ang hayop na may dalawang sungay 'ay pinasasamba ang lupa at ang mga naninirahan doon sa unang hayop' ay nagpapahiwatig na ang kapangyarihan ng bansang ito ay gagamitin sa pagpapatupad ng isang pagmamasid na magiging isang gawa ng pagpupugay sa kapapahan." The Great Controversy, 443.

Kapag “nagsalita” ang Estados Unidos at ipinatupad ang nalalapit na batas sa Linggo, ang “ikalawang tinig” ng Apocalipsis kabanata labing-walo ay “nagsasalita” sa pamamagitan ng pagtawag sa kalalakihan at kababaihan na lumabas mula sa Babilonia.

At narinig ko ang isa pang tinig mula sa langit na nagsasabi, Lumabas kayo mula sa kaniya, aking bayan, upang hindi kayo makibahagi sa kaniyang mga kasalanan, at upang hindi kayo tumanggap ng kaniyang mga salot. Sapagkat ang kaniyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at inalaala ng Diyos ang kaniyang mga kalikuan. Gantihan ninyo siya, gaya ng pagganti niya sa inyo; at ibigay ninyo sa kaniya ang ibayong-doble ayon sa kaniyang mga gawa: sa kopang kaniyang pinuno ay punuin ninyo para sa kaniya ng ibayong-doble. Apocalipsis 18:4-6.

Sa talatang apatnapu't isa, kapag nagsalita ang Estados Unidos, ang mga nananatili pa sa tatluhang kapaligiran ng makabagong Babilonya ay tinatawag na lumabas sa pagsasalita ng “ikalawang tinig” ng Apocalipsis kabanata labing-walo. Ang mga tinawag na lumabas na iyon ay sinasagisag sa talatang apatnapu't isa bilang “Edom, Moab, at ang pinuno ng mga anak ni Ammon.” Sa talatang iyon, yaong kinakatawan sa tatluhang sagisag ng makabagong Babilonya ay nakatatakas mula sa kamay ng hari sa hilaga (ang Papado). Ang Hebreong salitang “escape” ay nangangahulugang makatakas sa pamamagitan ng pagkamadulas, at ang likas na kahulugan nito ay na ang pagtakas ay natutupad mula sa isang bagay na, bago ang pagtakas, ay pinanatili ang mga tatakas sa pagkabihag.

Papasok din siya sa maluwalhating lupain, at maraming [mga lupain] ang malulupig; ngunit ang mga ito ay makaliligtas sa kaniyang kamay: si Edom, at si Moab, at ang pangulo ng mga anak ni Ammon. Iuunat din niya ang kaniyang kamay sa mga lupain; at ang lupain ng Egipto ay hindi makaliligtas. Daniel 11:41, 42.

Sa talatang apatnapu't dalawa, ang papado (ang hari sa hilaga) ay nagwawagi laban sa ikatlong heograpihong hadlang sa pagsakop nito sa Ehipto, na siyang sagisag ng Nagkakaisang Bansa, gaya ng inilalarawan ng kaarawan ni Herodes, nang siya'y sumuko sa mapanlinlang na sayaw ni Salome (ang Estados Unidos), na anak ni Herodias (ang papado). Ito ang tumutukoy sa panahon kung kailan ang Nagkakaisang Bansa (ang “sampung hari” ng Apocalipsis labing-pito) ay sumasang-ayon na ibigay ang kanilang kaharian sa hayop sa loob ng isang oras. Ang isang oras na iyon ay ang oras ng “dakilang lindol” ng Apocalipsis labing-isa, at ang “oras” kung kailan

hinahatulan ang patutot ng Babilonya. Sa talatang apatnapu't dalawa, ang Ehipto (ang Nagkakaisang Bansa) ay "hindi makatatakas."

Ang salitang Hebreo na isinaling "escape" sa talatang apatnapu't dalawa ay iba kaysa sa salitang Hebreo sa talatang apatnapu't isa. Sa talatang apatnapu't dalawa, ang salitang "escape" ay nangangahulugang "hindi nakasusumpong ng pagliligtas," ngunit sa talatang apatnapu't isa ay tinutukoy kung kailan yaong mga, bago sumapit ang nalalapit na batas panglinggo, ay nakikipaghawak-kamay sa kapapahan, at saka nakalulusot na waring sa pagkamadulas. Bago pa ang oras ng krisis ng batas panglinggo, ang mga nasa pakikipag-isa sa makabagong Babilonia ay matagal nang tinatanggap ang satanikong kaisipan na ang Linggo ang araw ng pagsamba para sa Diyos. Kapag ipinatutupad ang tanda ng hayop, maaaring tanggapin ito ng isang tao sa anumang kadahilanan, o tunay na paniwalaan ito. Ang paniwalaan ito ay pagtanggap ng tanda sa noo, at ang basta pagtanggap lamang nito ay pagtanggap ng tanda sa iyong kamay.

Yaong mga makaliligtas sa kamay ng kapapahan sa batas sa Linggo ay tumatanggi sa satanikong kaisipan na ang araw ng pagsamba sa Diyos ay ang araw ng Araw, sa mismong panahon na ang Estados Unidos at ang Mga Nagkakaisang Bansa ay nakikipagsanib-pwersa sa patutot ng Roma, ang kapangyarihang papal, ang hari sa hilaga.

“Ang mga Protestante ng Estados Unidos ang mangunguna sa pag-uunat ng kanilang mga kamay sa ibayo ng malawak na agwat upang dakmain ang kamay ng Espiritismo; aabot sila sa ibayo ng kalaliman upang makipagkapit-kamay sa kapangyarihan ng Roma; at sa ilalim ng impluwensiya ng tatluhang pagkakaisang ito, ang bansang ito ay susunod sa mga yapak ng Roma sa pagyurak sa mga karapatan ng budhi.” Ang Dakilang Tunggalian, 588.

Mahalagang maglaan ng panahon upang ilatag ang balangkas ng huling anim na talata ng kabanata labing-isa ng Daniel habang tayo'y nagpapatuloy sa ating pagsasaalang-alang sa talatang apatnapu. Ang hari sa hilaga, na siyang Makabagong Roma, ay nilulupig ang tatlong heograpikong hadlang upang maitatag siya sa luklukan ng daigdig. Nilupig ng Paganong Roma ang tatlong heograpikong hadlang, gayundin ang Papál na Roma; kaya't nilulupig ng Makabagong Roma ang hari sa timog (ang dating Unyong Sobyet) sa talatang apatnapu, at saka nilulupig ang maluwalhating lupain (ang Estados Unidos) sa talatang apatnapu't isa, at pagkatapos ay nilulupig ang Ehipto (ang Nagkakaisang mga Bansa) sa mga talatang apatnapu't dalawa at apatnapu't tatlo.

Ngunit gaya ng itinutukoy ng naunang sipi ni Sister White, ang Estados Unidos ay nakikipagsanib-pwersa sa papado at sa Nagkakaisang mga Bansa nang sabay. Ang tatluhang pagkakaisa ng dragon, ng hayop, at ng bulaang propeta ay maisasakatuparan sa nalalapit na Batas ng Linggo, bagaman sa Daniel kabanata labing-isa, mga talatang apatnapu't isa hanggang apatnapu't tatlo, tinutukoy ang sabayang pananakop sa anyong sunud-sunod. Ang inilalarawang pagkakasunod-sunod ay kumakatawan sa daloy ng mga pangyayari, ngunit ang lahat ng ito ay maisasakatuparan sa nalalapit na Batas ng Linggo.

Sa puntong iyon, ang “ikalawang tinig” ng Pahayag labing-walo ay “nagsasalita,” doon mismo kung saan ang Estados Unidos ay “nagsasalita.” Nagsasalita ang Diyos kung saan at kailan nagsasalita si Satanas. Sa talata apatnapu't apat, ang mga balita mula sa silangan at sa hilaga ay

bumabagabag sa hari ng hilaga, at pinasisimulan ang panghuling papal na pagdanak ng dugo. Ang talata apatnapu't apat, gaya rin ng mga talata apatnapu't dalawa at apatnapu't tatlo, ay nagsisimula sa talata apatnapu't isa, kung kailan sinisimulan ng makapangyarihang anghel ng Pahayag labing-walo ang Kaniyang panawagan sa Kaniyang ibang kawan na lumabas mula sa Babilonya.

Ang mensaheng Kanyang iniharap ay ang mensaheng tumutukoy sa Islam ng ikatlong aba bilang Kanyang kasangkapan ng paghuhukom, at tumutukoy sa parusa sa patutot ng Babilonya. Ang Islam ay kinakatawan bilang ang “balita mula sa silangan,” at ang Kapapahan (ang huwad na hari sa hilaga) ay ang “balita mula sa hilaga.” Tinutukoy ng Daniel kabanata labing-isa, talatang apatnapu, ang paghuhukom na may pagsisiyasat, at tinutukoy naman ng talatang apatnapu't isa hanggang apatnapu't lima ang paghuhukom na ipinapatupad.

Ipagpapatuloy natin sa susunod na artikulo ang ating pagtalakay sa ikaapatnapung talata ng Daniel, kabanata labing-isa.

Sa isang pagkakataon, habang ako'y nasa Lungsod ng New York, ako'y tinawagan sa gabi upang masdan ang mga gusaling tumataas, palapag pagkatapos ng palapag, patungo sa langit. Ang mga gusaling ito ay tinitiyak na hindi tinatablan ng apoy, at itinayo upang luwalhatiin ang kanilang mga may-ari at mga tagapagtayo. Lalong pataas at pataas pa ang pag-angat ng mga gusaling ito, at sa mga ito'y ginamit ang pinakamamahaling mga materyales. Ang mga nagmamay-ari ng mga gusaling ito ay hindi nagtatanong sa sarili: “Paano natin pinakamainam na maluluwalhati ang Diyos?” Wala sa kanilang mga isipan ang Panginoon.

Naisip ko: 'O, nawa'y yaong mga naglalagak ng kanilang mga yaman sa ganitong paraan ay makita ang kanilang landasin gaya ng nakikita ito ng Diyos! Nagpapatayo sila ng mga maringal na gusali, ngunit kay kamangmang, sa paningin ng Tagapamahala ng sansinukob, ang kanilang mga panukala at katha. Hindi nila pinag-aaralan, sa buong kakayahan ng puso at isipan, kung paano nila luluwalhatiin ang Diyos. Nawala na sa kanilang paningin ito, ang unang tungkulin ng tao.'

Habang itinatayo ang mga matatayog na gusaling ito, nagalak ang mga may-ari, taglay ang mapag-ambisyong kapalaluan, sapagkat mayroon silang salaping magagamit sa pagpapalayaw sa sarili at sa pagpapukaw ng panibugho ng kanilang mga kapitbahay. Marami sa salaping sa gayong paraan ay kanilang ipinuhunan ay nakuha sa pamamagitan ng labis na paniningil, sa pagpiga sa mga dukha. Nakalimutan nila na sa langit ay may talaan ng bawat transaksyong pangkalakalan; bawat likong kasunduan, bawat gawaing pandaraya, ay doong nakatala. Darating ang panahon na, sa kanilang pandaraya at kapalaluan, aabot ang mga tao sa isang hangganang hindi pahihintulutan ng Panginoon na kanilang lampasan, at matututuhan nila na may hangganan ang pagtitimpi ni Jehova.

Ang tanawing sumunod na lumitaw sa aking paningin ay isang hudyat ng sunog. Tumingin ang mga lalaki sa mga gusaling matatayog at inaakalang hindi tinatablan ng apoy at nagsabi: 'Lubos na ligtas ang mga iyan.' Ngunit ang mga gusaling ito ay tinupok na waring yari sa alkitran. Walang nagawa ang mga makinang pamatay-sunog upang pigilan ang pagkawasak. Hindi nagawang paandarin ng mga bumbero ang mga makina.

Ipinabatid sa akin na, pagdating ng takdang panahon ng Panginoon, kung walang naging pagbabago sa mga puso ng mga taong palalo at mapaghangad, matutuklasan ng mga tao na ang kamay na dating makapangyarihan upang magligtas ay magiging makapangyarihan upang pumuksa. Walang kapangyarihang makalupa ang makapipigil sa kamay ng Diyos. Walang anumang materyal na magagamit sa pagtatayo ng mga gusali na makapagsasanggalang sa mga ito laban sa pagkawasak kapag dumating ang takdang panahon ng Diyos upang ipataw ang nararapat na parusa sa mga tao dahil sa kanilang pagwawalang-bahala sa Kanyang kautusan at sa kanilang makasariling ambisyon.

Hindi marami, maging sa hanay ng mga tagapagturo at mga estadista, ang nakauunawa sa mga pinagbabatayang sanhi ng kasalukuyang kalagayan ng lipunan. Ang mga may hawak ng renda ng pamahalaan ay hindi nagagawang lutasin ang suliranin ng moral na katiwalian, karalitaan, pagkapulubi, at dumaraming krimen. Sila’y walang-saysay na nagsisikap na ilagay ang mga gawaing pangkalakalan sa higit na matatag na saligan. Kung higit na bibigyang-pansin ng mga tao ang mga turo ng salita ng Diyos, kanilang matatagpuan ang kasagutan sa mga suliraning nakalilito sa kanila.

Inilalarawan ng Banal na Kasulatan ang kalagayan ng sanlibutan bago ang ikalawang pagparito ni Cristo. Tungkol sa mga taong sa pamamagitan ng pandarambong at pangongikil ay nagtitipon ng malaking kayamanan, nasusulat: “Nagbunton kayo ng kayamanan para sa mga huling araw. Masdan, ang upa ng mga manggagawang umani sa inyong mga bukirin, na inyong ipinagkait sa pamamagitan ng pandaraya, ay sumisigaw; at ang mga daing ng mga umani ay nakarating sa mga tainga ng Panginoon ng mga hukbo. Namuhay kayo sa kalayawan sa lupa, at naging malayaw; pinataba ninyo ang inyong mga puso, na gaya sa araw ng patayan. Hinatulan ninyo at pinatay ang matuwid; at hindi siya lumalaban sa inyo.” Santiago 5:3-6.

Ngunit sino ang bumabasa sa mga babalang ibinibigay ng mga tanda ng panahon na mabilis na natutupad? Anong impresyon ang naidudulot sa mga taong makamundo? Anong pagbabago ang nakikita sa kanilang saloobin? Wala—gaya lamang ng nakita sa saloobin ng mga naninirahan sa sanlibutan noong kapanahunan ni Noe. Lubos na nalulon sa mga gawaing makamundo at kalayawan, ang mga tao bago ang Baha “hindi nila nalaman hanggang dumating ang Baha, at tinangay silang lahat.” Mateo 24:39. Mayroon silang mga babalang mula sa langit, ngunit tumanggi silang makinig. At sa kasalukuyan, ang sanlibutan, lubos na walang pakialam sa tinig ng Diyos na nagbababala, ay nagmamadaling patungo sa walang-hanggang kapahamakan.

Ang sanlibutan ay pinupukaw ng diwa ng digmaan. Ang propesiya ng ikalabing-isang kabanata ni Daniel ay halos umabot na sa ganap na katuparan. Di maglalaon, magaganap ang mga tagpo ng kapighatian na binanggit sa mga propesiya.

Mga Patotoo sa Iglesia, Tomo Siyam, Pahina Labing-isa.